

Kulturdepartementet

Svar på høringsnotat om endring av Lov om stadnamn, vedtatt på styremøte 4. juni

Som det framgår av høringsnotatet (side 3), mener departementet at det er "en særskilt kobling" mellom bruksnavn og eiers etternavn. Mange av gardsnavna – og følgelig bruksnavna – her i landet kan være over 2000 år gamle. I motsetning til slektsnavna – ofte i en dansknorsk skriftform – representerer den nedarva uttalen svært ofte ei ubrutt linje tilbake til navnets opphav. Gjerda med å bruke etternavn her i landet er ikke mer enn snaue 150 år. Å normere bruksnavnet etter slektsnavnet blir derfor etter vårt syn å snu det hele på hodet.

Det er i dag de færreste grunneiere som sjøl har satt navn på gardene sine, og det er heller ikke bonden sjøl som har brukt navnet mest, men derimot folk ellers i bygda. Stedsnavna er med andre ord en del av vår *felles* kulturarv, og tilhører derfor *ikke* den enkelte grunneier.

Om endringene til departementet (§6 og 8) går gjennom, vil det føre til ulike skrivemåter av ett og samme navn som til dømes Garder og Gaarder eller Kvasstad og Hvarstad, begge i Elverum. Ulike skriftformer av samme navn er svært uheldig med tanke på GPS, redningstjeneste, ambulans og andre utrykningskjøretøy. Et navn bør derfor ha ei og samme form.

De samme endringene vil føre til "unorske" former som går på tvers av den fornorskinga av stedsnavna og den språkpolitikken som kan følges helt tilbake til Gerhard Munthe (1838-matrikkelen) og Oluf Rygh (1886-matrikkelen).

På bakgrunn av dette går Sør-Østerdal Slektshistorielag i mot ei endring av Lov om stadnamn.